

“Mooie Proaters”

Zondag 20 november kon de voorzitter van de Commissie Dikke Verhalen Sander ter Haar weer een volle zaal mensen welkom heten, allen vol verwachting naar nieuwe “oude en sterke“ verhalen. Dit keer was het Westeinde van Vledder aan de beurt, ofwel de Van Royenlaan en de Middenweg. De stamtafelgasten waren Klaske Rozendaal, die haar jeugd daar heeft doorgebracht, en Gerda Veenstra, samen met haar man eigenaar van Restaurant de Wilde Hof, wat tevens haar eerste ”werkplek” was. Jaap Schipper was weer de gespreksleider.

Naar aanleiding van oud beeldmateriaal kwamen de verhalen los over mensen als Willem Hahn, de klompenmaker, het zuivelhuis van de familie Mollema en het grote gezin van de familie Kiers. Willem Hahn had als eerste in de buurt een tv waar de buurtkinderen op woensdagmiddag naar Pipo de Clown en Tante Hannie mochten kijken. Elke keer volle bak. Iets later had ook Ype Postma, die in het (eerste) distributiekantoor op de vijfspiong met de Langewandenweg woonde, ook een TV, daar mochten de kinderen ook kijken.

Gememoreerd werd ook Sieb Koopman ‘de stenenkoning’, die het aan de stok kreeg met de toen bekende amateur-archeoloog Tjerk Vermaning over de echtheid van de stenen van Tjerk.

Interessant waren ook de herinneringen over de jacht en stropers zoals Jan Kiers. Deze deed de gevangen konijnen dan in een melkbus en zette die bij de echte melk aan de weg zodat de melkrijder die dan mee kon nemen naar Lute Berends in Wapse. En die verhandelde de konijnen dan weer.

Het vakantie-eiland Texel heeft er eigenlijk voor gezorgd dat Vledder zoveel campings heeft omdat Vledderse gezinnen op Texel kampeerden. Johan Koopmans (zie ook Kerspelstokkies nr. 34), die ook een soort camper gebouwd had voor vervoer naar Texel, zag wel

Enkele tenthuisjes op camping 'De Bosrand' geplaatst. 'Nachtegaal', 'Zwaluw', 'Merel', 'Ekster' en de zes-persoons 'Eekhoorn'. Later werden de huisjes aangepast met vaste daken. (Foto R. Koopmans, Doetinchem; omstreeks 1960).

wat in een camping in Vledder. Zo ontstond de “Bosrand”.

Camping Padjelanta ontstond door toedoen van Jannes en Jennie Ipema. Jannes had een loonwerkbedrijf, zijn grote loods is nu restaurant De Wilde Hof. Zij waren verknocht aan vakanties in Zweeds Lapland (Jokkmokk). Padjelanta betekent “hoger gelegen land” (al dacht Jannes in eerste instantie aan ‘zomerweide’) en zo werd het eerste stukje camping genoemd waar vooral in het begin jeugdkampen georganiseerd werden. Het restaurant begon met het buiten neerzetten van een tafeltje met een paar stoelen waar passanten koffie konden krijgen. Je zou kunnen zeggen van “Loonbedrijf naar Pannenkoekenrestaurant”.

Vanuit de zaal kwamen heel wat anekdotes uit die tijd naar voren, wat af

en toe voor grote hilariteit zorgde. Te veel verhalen om op te noemen maar op 5 maart 2017 krijgen de verhalen van vroeger weer een vervolg.

Toos Posthumus

De grote loods nu als Herberg de Wilde Hof nu.

De volgende Dikke Verhalen is dus op 5 maart 2017